

6. Ставицкая Л. Социокультурные аспекты украинской жаргонологии / Л. Ставицкая // Динамизм социальных процессов в постсоветском обществе: Материалы международного семинара. – Луганск: Луганский гос. пед ун-т им. Т. Шевченко, 2000. – 294 с. – С. 174–181.

7. Жельвис В. И. Поле брани. Сквернословие как социальная проблема. М.: Ладомир, 2001. – 350 с.

Тесля І.Г.

студент,

*Полтавський юридичний коледж
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого*

ВПЛИВ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Здавна на теренах української землі точилися різноманітні конфлікти. Звісно, явища такого характеру є негативними, але, з іншої сторони, варто згадати їх величезний позитивний вплив на розвиток української культури. Прикладом є козацтво, що утворилося на території України в кінці XV – на початку XVI століття. Пробудження національного духу дало поштовх для розвитку української культури, адже козаки були не тільки воєнізованим формуванням, вони також дбали про збереження старих і створення нових традицій власного народу. Тобто це такий собі переломний момент в українській культурі.

Переломним моментом розвитку сучасної української культури став 2014 рік. Внаслідок відмови тодішнього Президента України Віктора Януковича від підписання асоціації з ЄС, громадяни України влаштували масові протести. Найбільшого розвитку таке явище набуло в столиці України – Києві. Наступним визначальним моментом стало анексування Російською Федерацією Автономної Республіки Крим та збройна агресія на території Донбасу.

Такі події викликали масові зміни в різноманітних сферах життя українців, зокрема і культурі. Для більш детального розгляду цього явища слід розмежувати сфери культури і описати зміни, що відбулися в них.

Насамперед слід розглянути зміни в сфері релігії. Ця сфера культури завжди відігравала помітну роль у сфері культури, оскільки більшість населення України є віруючими. Якщо раніше на території України було поширено вплив православної церкви Московського патріархату, то на даний момент громадяни віддають перевагу Київському патріархату. Підтвердженням даного факту є соціологічне дослідження чотирьох компаній – Центр соціологічних та маркетингових досліджень SOCIS, Соціологічна група РЕЙТИНГ, Центр Разумкова та КМІС, проведене в 2015 р. В опитуваннях взяло участь 25000 громадян. За результатами голосування встановлено, що кількість прихильників Московського патріархату переважає лише в 4 областях, з

найвищим результатом у Чернівецькій області. Для порівняння, до окупації Донбасу та Автономної республіки Крим українці надавали перевагу саме Московському патріархату, про що свідчить опитування 2013 р.

Наступною сферою, що потребує дослідження, є музика. Події 2014 року змусили переглянути свої музичні вподобання багатьох українців. Небувалий сплеск патріотизму дав поштовх для розвитку українського музичного мистецтва. Почався активний процес формування нових українських груп, а також підвищення популярності старих. Результатом їхньої спільної діяльності є організація багатьох фестивалів, концертів. Прикладом є фестиваль сучасної пісні та популярної музики «Червона рута», який набув великої популярності. Також організовуються місцеві фестивалі і концерти, на яких зазвичай виступають місцеві музикальні групи.

Переходимо до архітектури. З цією сферою культури ми стикаємося кожного дня на вулицях свого міста. Відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їх символіки» під заборону підпали багато комуністичних символів та пам'яток. Наприклад, раніше на будівлі Верховної Ради України можна було знайти ліпнини із зображенням різноманітної комуністичної символіки, які після прийняття закону були демонтовані. Цей закон торкнувся також і скульптури, оскільки після початку процесу декомунізації було демонтовано багато пам'ятників діячам Радянського Союзу [2].

Зміни не оминули образотворче мистецтво. Українські митці привертають до себе увагу, зокрема, на міжнародній арені, де здобувають всесвітнє визнання. Також організовуються виставки в середині держави. Прикладом можна вважати Український дім, який є досить популярним виставковим центром. Зазвичай картини описують тематику подій 2014 року на Майдані або події, що розгорнулися на Донбасі.

Важливим аспектом розвитку культури є також соціальні мережі. Зараз серед молоді все більше набувають популярності соціальні мережі, які вже міцно закріпилися в повсякденному житті. Їх вплив важко переоцінити, оскільки молодь проводить в соціальних мережах досить багато часу. У цій сфері розвиток культури проявився в створенні багатьох українських спільнот та груп, в яких можна прослуховувати українську музику, читати про головні події, які відбуваються в державі. Прикладом є такі спільноти як «Український простір», «Україна Live», «Українська правда» тощо.

Особливу увагу слід приділити небувалому розгортанню волонтерського руху. Взагалі під поняттям волонтерська діяльність слід розуміти добровільну, соціально спрямовану, неприбуткову діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги [1]. Можливо, багато хто не погодиться, але станом на 2014 рік українська армія була не в найкращому стані. У формування так званої Національної гвардії України велику заслугу мають саме волонтери. На початковому етапі вони за власний кошт та кошти надані благодійниками закупували та особисто передавала військовим все необхідне для несення служби. Ця діяльність продовжується і зараз. Слід відмітити, що на початку своєї діяльності волонтерський рух не був

організований. На сьогодні створюється безліч благодійних організацій, тобто об'єднань волонтерів. Прикладом подібних організацій є «Об'єднання волонтерів Вінниччини», «Полтавський батальйон небайдужих».

Підсумовуючи можна сказати, що хоча військовий конфлікт на території держави є надзвичайно негативним явищем, яке не найкращим чином впливає на різноманітні сфери життя українців, проте він дав початок розквіту нової української культури.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про волонтерську діяльність» [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради. – 2011. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3236-17>
2. Закон України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їх символіки» [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/317-19>

Трачук О.Б.

*викладач вищої категорії,
Тульчинське училище культури*

СТАНОВЛЕННЯ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ «КЕРІВНИКІВ ТАНЦЮВАЛЬНИХ КОЛЕКТИВІВ» В УЧИЛИЩАХ КУЛЬТУРИ (60-90 РОКИ ХХ СТОЛІТТЯ)

Проблема навчання та виховання танцювальної виразності виникла на різних етапах розвитку хореографічної освіти, перебуваючи в тісному зв'язку з безперервним підвищенням технічного рівня виконання танцю. Хореографічна освіта, як і освіта загалом, представлена соціально-ефективними та суспільно-політичними процесами. Водночас, вона є ефективними засобами соціалізації людини, розвитку її світоглядної культури, формування здатності до саморегуляції та самовдосконалення. У сучасних умовах проблема підготовки професійних кадрів, накопичення інтелектуального потенціалу країни набуває винятково важливого значення.

Термінологічний аналіз наукових джерел дозволив нам поглибити й уточнити поняття «хореографічна підготовка» (ХП), схарактеризоване як організований процес передачі теоретичних знань, формування практичних умінь і навичок, необхідних для успішної діяльності у сфері хореографії, та засвоєння сукупності цінностей і норм, що спрямований на підвищення рівня танцювальної культури особистості. Як стверджують більшість педагогів-хореографів, професійна хореографічна освіта вміщує теоретичну (теорія і методика викладання фахових дисциплін, педагогічні, психологічні й історико-культурні знання) і практичну підготовку (оволодіння танцювальною технікою,